

Opa's perfecte feestje

Stel dat het niet droog wordt?

SOMS BLIJFT HET GEWOON DOORREGENEN

Niet alle gebeden worden meteen verhoord zoals Alex zijn gebed. Maar God luistert altijd en zegent ons graag. We mogen erop vertrouwen dat Hij weet wat het beste is, zelfs als alles niet goed lijkt te gaan.

David Dickson
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal speelde zich af in Samoa.

Er hingen donkere, sombere wolken aan de hemel. Alex keek ernaar.

BOEM!

Het bleef maar donderen. Er vielen grote regendruppels.

Alex schudde zijn hoofd. Dit zag er niet goed uit. Helemaal niet. Soms kon het in Samoa dagenlang regenen. Maar hij wilde dat de verjaardag van zijn opa perfect zou zijn!

Alex ging naar zijn kamer en knielde bij zijn bed neer.

'Lieve hemelse Vader', zei hij. 'Wilt U ervoor zorgen dat het morgen tijdens het verjaardagsfeestje van opa niet meer regent. We hebben de uitnodigingen al verstuurd. In de naam van Jezus Christus. Amen.'

Toen Alex opstond, zag hij mama en papa in de deuropening staan. Ze glimlachten.

'Ik hoop dat je het niet erg vindt dat we je hoorden bidden', zei mama.

Alex glimlachte. 'Nee hoor. Ik wil gewoon dat morgen een speciale dag voor opa is. Het zou niet hetzelfde zijn als we binnen moeten blijven. We zouden geen ruimte hebben om te dansen!'

Papa legde zijn hand op Alex zijn schouder. 'Wat voor weer het ook wordt, opa weet heus wel hoeveel je van hem houdt.'

De volgende ochtend vroegen mama en papa Alex om het gezinsgebed uit te spreken. Het regende *nog steeds* hard. En het zag er *niet* naar uit dat het droog zou worden.

'Wilt U ervoor zorgen dat het ophoudt met regenen voordat het feestje begint', zei hij. 'En zegen ons dat we een fijne tijd hebben. Vooral opa!'

Alex keek de hele ochtend naar de lucht. Lange tijd veranderde er niets. Maar toen gebeurde er iets verbazingwekkends.

'Kijk!' riep Alex. 'Een flard blauwe lucht!' Zijn ouders kwamen de tuin in rennen. De wolken begonnen te wijken.

Binnen een paar uur waren alle wolken verdwenen! Zelfs de regenplassen waren opgedroogd. Alex haastte zich om de tuin te versieren. Opa en de andere gasten zouden er al snel zijn.

Opa wist niet wat hij zag toen hij arriveerde. Hij keek naar de lampjes, de kleurrijke slingers en alle gasten. 'Alles is mooi', zei hij. 'Heel erg bedankt!'

Het feestje was echt zo leuk als Alex had gehoopt. Ze dansten op opa's lievelingsliedjes. Het eten was lekker – vooral het zoete kokosbrood. Alex mocht zelfs met opa zingen.

Maar het beste was wel de *Siva Tauluga*. Deze dans werd altijd door de belangrijkste persoon van de dag uitgevoerd. En dat was uiteraard opa!

Opa stond op om te dansen, maar toen keek hij naar Alex. 'Kom erbij, Alex!' riep opa. Alex sprong op en danste met opa mee. Al gauw deed iedereen mee.

Opa boog zich voorover om Alex een knuffel te geven. 'Je hebt me vandaag echt in het zonnetje gezet', zei opa. 'Dit was het *perfecte* verjaardagsfeestje.'

Na het feestje keek Alex naar de lucht. De dikke zwarte wolken waren terug. Het begon weer te regenen. Maar dit keer vond Alex het niet erg. Hij wist dat het dankzij zijn hemelse Vader lang genoeg droog was gebleven om het feestje van opa te laten slagen.

'Dank U voor het mooie weer', bad Alex. 'En dank U voor zo'n geweldige opa.' ●